Цей отвір зелені, де джерело співає,
Черкаючи траву окриллями срібла,
Де сонце блискотить яскраве і безкрає —
Це улоговина, просяяна дотла.

Спить молодий солдат — потилиця в катрані
Купається, уста відкриті; він приліг
Під хмаркою, в траві, де світять роси ранні,
І в зливі променів лежить блідий, мов сніг.

В ногах — ромашки. Він, як та дитина хвора,
Всміхається у сні до нездійсненних мрій;
Заснув і прохолов — здолала стужа й змора

Природо, ти його заколиши й зігрій!
Він спить між квітами на луговім осонні,
І в грудях має він дві дірочки червоні.

Переклад Д. Павличка